Td 056_1

Ωρέ, ν όσα αστεράκια τ’ ουρανού, *ωρέ μωρέ Λιόλιο μ’ Λαζοϊπούλη υγέ μ’*, και φύλλα από τα δέντρα, *ωρέ Λιόλιο μου και καπετάνιε ωρέ*, τόσα φλουράκια ξόδιασα, *ωρέ μωρέ Λιόλιο μ’ Λαζοϊπούλη [ιπ?] ωρέ*, γω ν εγώ για σένα, *ωρέ Λιόλιο μου και καπετάνιε*. *Ωρέ*, δεν το ’ξερα λεβέντη μου, *ωρέ μωρέ Λιόλιο μ’ Λαζοϊπούλη υγέ μ’*, πο’ ’σαν για τ’ εμένα, *ωρέ Λιόλιο μου και καπετάνιε*.

Ν όσα αστεράκια τ’ ουρανού και φύλλα από τα δέντρα
τόσα φλουράκια ξόδιασα γω ν εγώ για σένα
δεν το ’ξερα λεβέντη μου πο’ ’σαν για τ’ εμένα.